

190 . Șimleu Silvaniei | Județ: Sălaj | Punct: Pământul lui Bacsadi | Anul: 2003

Anul: 2003

Cod RAN: 139893.06

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Ioan Bejinariu, Zsolt Csók

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca

Rezumat

Stațiunea arheologică de la Șimleu Silvaniei, punctul Pământul lui Bacsadi este amplasată în intravilanul orașului, pe partea dreaptă a str. 22 Decembrie 1989, la SV de masivul Măgura Șimleului. Cercetarea arheologică efectuată pe parcursul a două săptămâni a avut drept scop cercetarea vestigiilor arheologice din zona unde urma să fie construită o casă. Au fost trasate două case în perimetrul rezervat locuinței. Se confirmă din nou presupunerea mai veche referitoare la încetarea evoluției culturii Wietenberg, în zona de la V de Munții Mezeș, datorită pătrunderii dinspre V a purtătorilor grupului Cehăluț.

Raport

Stațiunea arheologică de la Șimleu Silvaniei, punctul Pământul lui Bacsadi este amplasată în intravilanul orașului, pe partea dreaptă a str. 22 Decembrie 1989, la SV de masivul Măgura Șimleului. În apropierea terasei, pe care au apărut vestigiile arheologice curge un afluent secundar (Valea Sărată) al râului Crasna. La cca. 2,5 km NE de acest punct se află stațiunea arheologică de pe Dealul Cetății, iar la cca. 1,5 km în aceeași direcție este amplasată reședința medievală a familiei Báthory. Până în vara anului 2003 mare parte a zonei cu vestigii arheologice din punctul Pământul lui Bacsadi era teren arabil. Actualmente a început să fie parcelat pentru construcția unor locuințe proprietate particulară. Situl a fost identificat de către H. Pop de la Muzeul din Zalău în 1995 cu ocazia unor periegeze.

Cercetarea arheologică efectuată pe parcursul a două săptămâni (18 – 29 august) în anul 2003 a avut drept scop cercetarea vestigiilor arheologice din zona unde urma să fie construită o casă. Au fost trasate două case în perimetrul rezervat locuinței. Între cele două case a fost lăsat un martor de 0,5 m grosime. Au fost surprinse trei straturi de cultură. Cel inferior, negru lutos, cu o grosime cuprinsă între 0,10-0,30 m aparține eneoliticului timpuriu (cultura Tiszapolgar). Locuirii eneolitice îi aparțin următoarele complexe: gropile G 2 și G 8, respectiv locuința L 2. Ambele gropi au un inventar modest compus din ceramică fragmentară și bucăți de chirpici. Locuința a fost surprinsă parțial în colțul nord-vestic al casei C 2. Este vorba despre o construcție ușor adâncită (0,4 m), de formă rectangulară cu o vatră de foc lipită de peretele estic. Locuința suprapune groapa eneolitică G 8 și este la rândul ei suprapusă parțial de groapa G 3, ce pornește dintr-unul dintre straturile, ce aparțin locuirii din epoca bronzului. Groapa G 3 era lipsită de inventar arheologic.

Stratul următor aparține perioadei mijlocii a epoci bronzului, respectiv culturii Wietenberg. Este un strat cenușiu-deschis cu o grosime a depunerilor cuprinsă între 0,10-0,35 m. Săpătura a surprins un singur complex ce aparține perioadei când zona a fost locuită de către purtătorii culturii Wietenberg. În colțul sud-vestic al casei C 1, la adâncimea de 0,5 m a apărut o vatră de foc, iar pe vatră și în jurul ei pe o suprafață de cca. 2 m² au apărut fragmente ceramice întregibile (printre care o ceașcă), chirpici și pietre. Dintre ceramica recuperată din acest sector, se remarcă o ceașcă cu un decor caracteristic culturii Otomani. Este greu de spus dacă avem de-a face cu o locuință ce aparține locuirii Wietenberg sau doar cu o anexă

---

gospodărească unde era amplasată și o vatră. În jumătatea vestică a casetei C 2, la baza stratului de cultură Wietenberg a fost sesizat un nivel de amenajare gros de cca. 10 cm cu multă rocă sfărâmată. Materialele Wietenberg aparțin etapei Wietenberg III.

Stratul superior, cenușiu-închis, sfărâmicos, aparține grupului cultural Cehăluț din bronzul târziu. Partea superioară a depunerilor până la o adâncime de cca. 0,20 m a fost distrusă de arături. Trei gropi (G 1, G 6 și G 7) și un cuptor cu bolta distrusă de arături, aparțin locuirii din bronzul târziu. Inventarul gropilor nu este prea bogat. Doar groapa G 1 conținea un vas parțial întregibil, dar apar preponderent fragmente ceramice, chirpici și lipitură de vatră. Impresia este că avem de-a face cu gropi menajere. O apariție importantă este fără îndoială cuptorul surprins în caseta C 2, la adâncimea de 0,3 m. Pe unele porțiuni s-au păstrat chiar fragmente din bolta până la înălțimea de 8-10 cm. Diametrul cuptorului este de cca. 1 m. Cuptorul a fost amenajat peste o groapă ce pornește de la baza nivelului Cehăluț. Umplutura gropii nu a fost suficient tasată, ca atare vatra cuptorului s-a deteriorat. În apropierea cuptorului pe același nivel au apărut fragmente ceramice parțial întregibile. Este greu de spus dacă cuptorul a fost amplasat într-o locuință sau într-o anexă gospodărească (șopron), deoarece nu au fost surprinse urme de la amenajarea vreunei construcții.

Situația stratigrafică surprinsă în punctul Pământul lui Bacsadi este similară celei sesizate în anul 1996 în zona castelului Báthory din Șimleul Silvaniei. Se confirmă din nou presupunerea mai veche referitoare la încetarea evoluției culturii Wietenberg, în zona de la V de Munții Meseș, datorită pătrunderii dinspre V a purtătorilor grupului Cehăluț.

Materialul arheologic descoperit în urma săpăturilor de salvare de la Șimleu Silvaniei Pământul lui Bacsadi este inventariat și depozitat la MJIA Zalău.

Informații suplimentare online

[Raportul 2364 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
